

2011:12

**Interpellation av Karin Rågsjö (V) om hur det är
att vara fattig och arbetslös - en realitet**

Dnr 331-621/2011

Att bli arbetslös innebär att få en sämre ekonomi. För vissa innebär det att leva på existensminimum. Det gäller specifikt de personer som inte är med i A-kassan utan som är hänvisade till försörjningsstöd via jobbtorgen. Exempelvis en person som får en praktik på tre månader med försörjningsstöd – en slags provanställning. Efter provanställningen följer en 6 månaders visstidsanställning, till exempel inom Stockholms stad med en lön på 13 500 kronor per månad.

Efter dessa 6 månader hamnar många på ruta ett igen. Med det regelverk som nu gäller innebär 6 månaders visstidsanställning inget berättigande till A-kassa. Istället återstår försörjningsstöd som då enligt praxis ska ligga på 65 % av försörjningsstödet: 4 000- 5 000 kronor i månaden. En längre visstidsanställning skulle däremot berättiga till A-kassa och ge en bättre möjlighet till ett långsiktigt hållbart arbete.

1. Hur kommer det sig att visstidsanställningen inte kan uppgå till 12 månader exempelvis som ett projektjobb?
2. Hur många av de som går på jobbtorgen blir berättigade till A-kassa efter olika varianter av praktik och visstidsanställning?
3. Hur följer staden upp de arbetsgivare som har många personer placerade som praktikanter eller som visstidsanställda?
4. Hur många hållbara jobb skapas av det system med praktikanter och visstidsanställda?

Stockholm den 14 mars 2011

Karin Rågsjö